No. 52. ANUL V. 29 Septemvrie 1902

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în ţară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
» » » 6 lunĭ » 3 | Un numĕr. . . . . 15 banĭ

Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul
Manuscriptele nepublicate se ard.

Comitetul de Redacţie:

Ión Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coşbuc
I. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovicĭ-Tască.

Redacţia şi Administraţia Str. Mântulésa No. 9, Bucurescĭ.

CINCI ANI DE EXISTENȚĂ

u numĕrul de faţă «Albina» inchee cincĭ anĭ de existenţă.

Când în luna Septemvrie 1897, ceĭ 7 membri fondatorĭ aĭ revisteĭ: **P. Gârboviceanu, C. Rădulescu-Motru, I. Otescu, G. Adamescu, N. Nicolaescu, Const. C. Pop.-Taşcă** şi **V. Stoicănescu**, am împrăştiat în ţară apelul nostru, ḑiceam:

«E o plângere generală, că învĕţătoruluĭ, preotuluĭ, ţăranuluĭ cum şi orăşanuluĭ Român, care a absolvit o şcólă primară, nu li se oferă spre citire aceea ce e frumos şi folositor. Apar în ţară reviste cu un caracter aprópe cu totul special, care pot folosì învĕţătorilor, preoţilor şi tuturor acelor carĭ se ocupă cu o meserie óre-care; reviste însă, cu un caracter de popularisare şi enciclopedic în care cititorul, maĭ ales ţăran, să găséscă într'o limbă înţelésă de el, tot ce póte contribuì la cultivarea minţiĭ şi inimiĭ luĭ, nu avem încă până în timpul de faţă. De aceea, mulţĭ nu citesc aprópe nimic, aşà că pĭerd şi ce câştigă în şcólă, iar alţiĭ citesc ce li se oferă de cel d'întâiŭ venit. S'aŭ găsit în casele ţăranilor şi ómenilor cu puţină carte, scrierĭ al căror coprins îţĭ sperie mintea şi rĕmâĭ uĭmit, cum s'aŭ putut publicà şi rĕspândì în popor asemenea scrierĭ cu desăvîrşire otrăvitóre pentru vĭéţa lor sufletéscă.

«Un numĕr de profesorĭ, institutorĭ şi învĕţătorĭ ne-am unit cu voinţa tare, ca să punem tótă priceperea şi munca nóstră, tótă inima nóstră spre a înlăturà acest rĕŭ şi să căutăm de a da poporuluĭ nostru adevĕrata hrană sufletéscă, dătătóre de vĭéţă. In scopul acesta vom scóte cu începere de la 1 Octomvrie a. c., o revistă sĕptĕmânală de popularisare cu titlul de **„Albina"**. *Acéstă revistă va purtà un caracter cu totul naţional. Vom face ca atât prin coprins, cât şi prin formă să fie privită cu drag de orĭ şi ce Român, fără deosebire de vederĭ. De aceea politica de partid ne va fi străină, va fi înlăturată cu desăvîrşire din studiile nóstre. Avem convingerea intimă că vom isbutì cu succes din punctul de vedere moral, în întreprinderea nós-*

tră, căcĭ urmărim o causă sfîntă națională şi avem asigurat şi concursul ómenilor de bine din țara acésta.

«*Facem însă un apel călduros la toțĭ carĭ cugetă şi simt ca noĭ, de a face propagandă pentru acéstă revistă, prin rěspândirea eĭ până în cele maĭ îndepărtate colțurĭ ale țăriĭ, ca ast-fel să putem ajunge cu timpul a o rěspândì pretutindenĭ, unde se grăesce românesce.*»

In scurt timp un mare numěr de Românĭ aŭ rěspuns apeluluĭ nostru. Preoţĭ, profesorĭ, institutorĭ, învěţătorĭ, funcţionarĭ din tóte ramurile, aŭ devenit abonaţiĭ şi propagatoriĭ idealuluĭ nostru.

Mulţĭ însă aŭ fost şi aceĭa carĭ de la început aŭ căutat să pue pĭedicĭ lucrăriĭ nóstre.

Mulţumită însă îndrumăriĭ sănătóse ce comitetul de la început a sciut să dea revisteĭ, uneltirile unora aŭ rěmas infructuóse, rěutatea altora nu ne-a putut atinge.

Sprijiniţĭ de marea pătură la care ne adresam, încă de la început revista şĭ-a căpătat un loc de frunte printre publicaţiunile din ţară.

D-l Spiru Haret, iniţiatorul înfiinţăriĭ uneĭ reviste de popularisare, în sfătuirile se avusese cu toţĭ fruntaşiĭ condeĭuluĭ, arătase dorinţa ca revista ce s'ar înfiinţà, să nu se înglobeze în vederile nicĭ uneĭ formaţiunĭ politice. In calitate de ministru al Instrucţiuniĭ, la apariţiunea «Albineĭ», ne-a dat tot concursul.

Comitetul revisteĭ a sciut atât de bine să ţină sémă de dorinţa iniţiatoruluĭ revisteĭ, în cât d-niĭ miniştri Take Ionescu, dr. Istrati şi C. Arion, carĭ aŭ urmat d-luĭ Haret la Ministerul Instrucţiuniĭ, nu numaĭ că ne-aŭ dat tot sprijinul lor ca miniştri, dar până astăḑĭ avem fericirea a-ĭ numěrà printre susţiitoriĭ revisteĭ.

Maĭ mult: M. S. Regele, Acel care urmăresce de aprópe tóte mişcările sănătóse din acéstă ţară, Şĭ-a ḑis Inaltul Sěŭ cuvînt, afirmând în una din visitele făcute uneĭ şcolĭ de pe Domeniile Corónei, că: „*Albina este una din bunele publicaţiunĭ de popularisare.*“

Incurajaţĭ de acéstă Inaltă apreciare, am făcut apel la d-l Ion Kalinderu, personalitate în afară de orĭ-ce grupare politică, să priméscă a face parte din comitetul de redacţie al revisteĭ. D-sa, după o cercetare aměnunţită a celor treĭ anĭ de vĭéţă a revisteĭ, primì; iar acum de curînd acceptă chĭar Preşidenţia Comitetuluĭ, pe care d-l Gârboviceanu, în numele întreguluĭ comitet, ĭ-o oferì.

Valorosul publicist şi poet G. Coşbuc, cunoscutul economist V. S. Moga, publiciştiĭ pricepuţĭ P. Dulfu şi G. Teodossiu ca şi cunoscutul şi apreciatul publicist militar, Colonel P. V. Năsturel, aŭ întregit comitetul revisteĭ.

La munca comitetuluĭ s'aŭ asociat apoĭ scriitorĭ de frunte ca, d-niĭ Barbu Delavrancea, Th. Speranţă, D. Teleor, N.

Rădulescu-Niger, Dr. I. Felix, Dr. N. Manolescu, Dr. Irimia Popescu, Duţu Duţescu, Căpitan Leonte, Eleonora Slavicī, Lucilla Kiţu, Laurenţia Gribincea şi alţiī mulţī al căror nume aŭ ilustrat paginile revisteī nóstre.

Dar pe lângă lucrările scriitorilor dejà cunoscuţī, ne-am făcut o datorie de a publicà articole de adevĕrată valóre, datorite preoţilor, institutorilor şi învĕţătorilor din întréga ţară.

Munca comitetuluī a fost încununată de succes. Multe din dorinţele exprimate acum 5 anī şi propovĕduite mereŭ prin revistă, astăḑī s'aŭ îndeplinit; aşà: înfiinţarea de societăţī economice la sate, grădinile şcolare, şcólele practice de agricultură, etc.

Revista *Albina* este astăḑī citită în palate ca şi în colibī, în bisericī ca şi în şcóle, în oraşe ca şi în sate, de civilī ca şi de militarī.

Ca parte materială, revista închee anul al V-lea cu un fond de 14.593 leī, depuşī la Banca de Scompt din Bucurescī.

Acésta, mulţămită faptuluī că toţī membriī comitetuluī lucréză absolut gratuit, şi tóte retribuţiunile personaluluī de redacţie şi administraţie a revisteī, se urcă la suma de 390 leī lunar, în carī intră şi léfa unuī expeditor şi a unuī servitor.

Capitalul deja adunat, cum şi tot ceea-ce se va maī adunà, se va întrebuinţà numaī pentru nouī îmbunătăţirī ce se vor aduce revisteī.

Terminând, mulţumim călduros autorităţilor şi instituţiunilor, cum şi tuturor acelor ce ne-aŭ sprijinit şi ne sprijină şi cărora în primul rînd datorim succesele obţinute.

Mulţumim în particular Direcţiuniī poştelor şi telegrafelor, ca şi tuturor diriginţilor şi împiegaţilor oficiilor poştale cum şi şefilor gărilor, pentru concursul ce ne daŭ, făcênd ca revista să se distribue fórte regulat şi contribuind în mod cu totul desinteresat la rĕspândirea eī.

Comitetul făgăduesce că va lucrà din rĕsputerī, ca din ce în ce să aducă nouī îmbunătăţirī, şi neabătându-se din calea pe care a apucat, speră că va avé ca şi în trecut, tot sprijinul ómenilor de bine, carī ca şi noī aŭ ca ideal: îmbunătăţirea stăriī morale şi materiale a săténuluī.

Comitetul.

Vĭéța aprópeluī să ne fie scumpă ca a nóstră. Să ne ferim de orī-ce ar puté vătămà viéța și sănătatea altuia și aflându-se aprópele nostru într'un pericol să ne silim a-l scăpà.

PORTUL PĔRULUĬ

elul, cum sătenii noştri port pĕrul, nu ne aduce aminte de o stare aşà de frumósă din trecutul ţăriĭ nóstre.

Portul pĕruluĭ mare, nu se maĭ potrivesce aḍĭ nicĭ pentru preoţĭ, carĭ nu de mult aŭ fost lăsaţĭ să-l pórte maĭ scurt şi fără códe împletite.

Mulţĭ sătenĭ se vor întrebà: «Dar de ce să las eŭ obiceiul moştenit de la tata?» Nu-ĭ rĕŭ să păstreḍĭ cu sfinţenie obiceiurile bune ale părinţilor, dar e bine să ne lepădăm de cele carĭ nu se maĭ potrivesc cu vremea în care trăim. Portul pĕruluĭ mare, lung, nu-ĭ sănătos, nicĭ pentru cap pe care-l încălḍesce peste sémă, maĭ ales vara când sătĕnul muncesce la câmp, în arşiţa sóreluĭ, nicĭ pentru curăţenie, căcĭ, ca să fie capul curat trebue spălat cu săpun în fie-care séră, înainte de culcare. Afară de asta, portul pĕruluĭ potrivit de mare în timpul erneĭ şi scurt de tot în timpul vereĭ, dă feţeĭ o privire maĭ omenéscă şi maĭ drăgălaşe, dovadă că oştĕnul în casarmă, nu maĭ sémănă de loc aşà cum îl sciaŭ părinţiĭ luĭ acasă.

Pentru ca să se încredinţeze orĭ şi cine de primejdiile ce se pot întâmplà sătenilor din pricina pĕruluĭ prea mare, n'are de cât să citéscă în statistica morţilor, în care va vedé multe casurĭ de mórte fără de veste, din pricina arşiţeĭ sóreluĭ, la munca câmpuluĭ, arşiţa, mărită prin căldura ce o face pĕrul mare.

Și chestia asta, nu trebue lăsată la o parte de ceĭ chemațĭ să lumineze poporul, eĭ avênd destulă trecere pe lângă sătenĭ, maĭ ales când aŭ și darul d'a sci cum să le intre în inimă.

In legătură cu portul pěruluĭ, maĭ e de ḑis cevà și asupra feluluĭ de căciulă și pălărie, obicĭnuit de sătenĭ.

Dacă în timpul erneĭ, se potrivesce portul căciuleĭ care ține cald, apoĭ de cum se desprimăvěréză și până se rěcesce vremea în spre fundul tómneĭ, sănătos este să se pórte pălăria, căcĭ o lege doctoricéscă, sfătuesce să aĭ : **Capul răcorit și piciórele calde.** Săteniĭ noștriĭ fac tocmaĭ din potrivă, căcĭ la cap se încotoșmănez cu căciula, mulțĭ chiar în toiul vereĭ, așà că le este capul prea cald, pe când la picióre nu prea caută, și le aŭ în tot-deauna maĭ recĭ din pricina umeḑeliĭ care pătrunde prin încălțăminte, dacă nu-ĭ și maĭ rěŭ când umblă desculț prin nor´oie, chiar pe vreme rece.

Cu privire la portul și felul pălărieĭ, frațiĭ noștri de dincolo, aŭ luat de la Ungurĭ, un obiceiŭ bun de tot, purtând vara la câmp o pălărie mare de paie, care nu ține parale multe, căcĭ le fac copiiĭ la școlă din paie de grâŭ și de orḑ, sub îngrijirea învěțătoruluĭ.

Pălăria de paie ține capul rěcorit și umbresce tótă fața, așà că omul la muncă are maĭ mult curaj și voinicie; afară de asta, înlătură și durerile de cap care scot pe om afară din muncă.

Și prin unele sate de la noĭ mărginașe hotaruluĭ dinspre Transilvania, săteniĭ s'aŭ obicĭnuit a purtà vara pălărie de paie. Pălăriile obicĭnuite de săteniĭ noștri, sunt pălăriile de pěr, grele și călduróse, și se aduc de peste hotar în mare parte, pe când dacă s'ar întinde peste tot și la noĭ obiceiul d'a purtà pălăriĭ de paie, am lăsà baniĭ în țară și am purtà lucru și maĭ sănătos și maĭ eftin și maĭ frumos.

Căpitan S. Leonte.

Zémă de orez ca leac. Se ia un litru de apă și se ferbe 3—4 ore cu orez bun, o lingură încărcată. Zéma se strecóră și se amestecă cu zahăr și must de lămâe în cătățimea dorită.Běutura ast-fel dobândită e nutritóre și are prețiósa însușire de a tămăduì în pripă stomacul stricat de bucate.

Poveţe despre păstrarea sănătăţiĭ

Preîntâmpinarea bólelor.

De maĭ rare-orĭ se îmbolnăvesc ómenĭ carĭ trăiesc regulat, carĭ se hrănesc cu mâncărĭ hrănitóre, carĭ sunt cumpětaţĭ la mâncare şi la běutură, carĭ ţin casa şi corpul curat, carĭ se îmbracă şi se încalţă bine, carĭ se feresc a intrà în casele în carĭ se află bolnavĭ de bóle lipiciómse. Rare-orĭ se bolnăvesc copiiĭ micĭ, alăptaţĭ de mumele lor, dacă în cele d'întâĭ 9 lunĭ după nascere, nu li se dă altă mâncare şi altă běutură decât ţîţă, dacă nu aŭ fost înţărcaţĭ în pripă, ci după ce aŭ fost deprinşĭ două lunĭ cu alte mâncărĭ, cu lapte de vacă, cu ouě, cu supă, dacă aŭ fost ferіţĭ de rěcélă. Obicĭnuit se bolnăvesc maĭ adesea-orĭ ómeniĭ săracĭ şi copiiĭ de ómenĭ săracĭ, carĭ se hrănesc rěŭ, cu mămăligă din porumb (popuşoiŭ) stricat şi din făină de porumb stricat, cu buruenĭ şi cu alte mâncărĭ fără de putere, carĭ beaŭ mult rachiŭ orĭ vin, carĭ se îmbracă şi se încalţă rěŭ şi nu se apără contra friguluĭ şi umeḑeliĭ, carĭ n'aŭ nicĭ vacă nicĭ capră, pentru a hrănì copiiĭ cu lapte. Copiiĭ noŭ-născuţĭ, încă nedeprinşĭ cu rěcórea aeruluĭ şi a apeĭ, cu trup fraged, se bolnăvesc şi mor, dacă nu sunt feriţĭ de rěcélă şi de necurăţenie şi dacă în loc de a fi numaĭ alăptaţĭ, sunt hrăniţĭ cu mâncărĭ şi cu běuturĭ nepotrivite. Omul sărac, care prin hărnicie şi cumpětare învinge greutăţile şi-şĭ pregătesce un traiŭ maĭ bun pentru sine-şĭ, pentru soţie şi copiiĭ, îĭ apěră printr'acésta şi contra îmbolnăviriĭ şi morţiĭ timpurie.

Multe bóle provin din rěcélă, din aer prea rece care suflă d'asupra corpuluĭ înfierbîntat saŭ rěŭ îmbrăcat, din plóia rece care móie şi rěsbesce vestmintele şi încălţămintele nóstre; altele din mâncarea neregulată, lăcomia, din multă běutură, din apă de běut murdară, din mâncărĭ şi běuturĭ stricate şi chiar otrăvite; iar altele din necurăţenia corpuluĭ, a vestmintelor, a locuinţeĭ, din aer stricat, din băltacurĭ, mocirle, şanţurĭ murdare şi alte ape stătătóre aflate în jurul locuinţeĭ; apoĭ sunt bóle molipsitóre (lipiciómse), pe carĭ le iea un om de la altul saŭ de la vite.

Contra bólelor provenite din rěcélă ne apărăm prin paza contra friguluĭ şi umeḑeliĭ. Copiiĭ sunt, maĭ ales curând după nascere, fórte simţitorĭ la frig şi rěcesc lesne dacă nu-ĭ învelim bine, dacă-ĭ spălăm cu apă rece, dacă apa în care-ĭ botezăm este prea rece, dacă nu-ĭ premenim îndată după ce s'aŭ udat. Bólele provenite din mâncărĭ şi din běuturĭ le preîntîmpinăm mâncând şi běnd regulat şi cu měsură, ferindu-ne de mâncărĭ stricate şi de běuturĭ maĭ îmbătătóre. Copiilor noŭ-născuţĭ şi celor în vîrstă până la 9 lunĭ îm-

plinite, să nu li se dea altă hrană şi altă bĕutură decât laptele din sînul mameĭ, şi dacă o femee n'are lapte de ajuns, atuncĭ să dea copiluluĭ pe lângă laptele eĭ şi lapte de vacă fiert. Copilul să nu se înţarce pripit, ci cu încetul, şi după înţărcare să i se dea şi în timpul de post ca şi în timpul de dulce (de frupt) lapte de vacă orĭ de capră fiert, singura hrană potrivită pentru copiĭ până la 3 anĭ, pe lângă ouĕ, supă şi alte mâncărĭ uşóre. Bólele provenite din necurăţenie le prevenim, dacă îngrijim ca corpul, vestmintele, locuinţa, curtea, satul, să fie curate, bine întreţinute, dacă maĭ ales copiiĭ îĭ ţinem curaţĭ, îĭ spĕlăm adesea-orĭ peste tot corpul cu săpun.

Pentru ca să nu ne bolnăvim de bólele molipsitóre (lipiciόse), trebue să ne ferim, a nu intrà în casele în carĭ se află asemenea bolnavĭ, a nu primì în casa nóstră ómenĭ carĭ vin d'a dreptul de la asemenea bolnavĭ, să nu umblăm fără nevoie şi fără o pază óre-care cu veştmintele şi aşternuturile ómenilor carĭ aŭ zăcut de bóle molipsitóre, nicĭ cu asemenea morţĭ; să nu primim asemenea morţĭ în biserică, ci să facem ca eĭ să fie duşĭ d'a dreptul la cimitir (la ţintirim); să nu atingem fără nevoie vitele bolnave de bóle molipsitóre, nicĭ pieile, carnea, băligarele şi alte lucrurĭ provenite de la asemenea vite. Dacă am fost siliţĭ a umblà cu dobitóce bolnave de molimă, cu pieĭ orĭ cu alte lucrurĭ molipsite, atuncĭ să ne curăţim, să ne spĕlăm, să schimbăm vestmintele şi încălţămintele, şi să nu aducem în casă şi în grajd vestmintele şi încălţămintele devenite molipsitóre, ci să le curăţim afară din casă, să le aerăm, să le întindem la sóre maĭ multă vreme.

Bolnaviĭ carĭ sufer de bóle molipsitóre, trebue să se caute, după putinţă, să stee osebit de alţĭ ómenĭ, şi de aceea este maĭ bine să-ĭ aşeḑăm în spital, unde vor fi bine îngrijiţĭ, şi dacă bóla lor nu este prea înaintată, vor fi vindecaţĭ maĭ sigur decât acasă. Dacă bolnavul nu voesce saŭ nu póte intrà în spital, şi dacă avem maĭ multe odăĭ, atuncĭ să-l aşeḑăm într'o odaĭe osebită de ceĭ-alţĭ locuitorĭ aĭ caseĭ; în orĭ-ce cas însă să aerăm atuncĭ casa de maĭ multe orĭ pe ḑi, chiar în timpul ĭerniĭ, prin deschiderea ferestrelor şi uşilor, să scótem curînd din odaie rufele murdare ale bolnavuluĭ, pentru a le spĕlà îndată, şi tóte necurăţeniile pentru a le vĕrsà departe de casă şi de puţ, în hasnaua plimbătóreĭ saŭ în grópa de băligar.

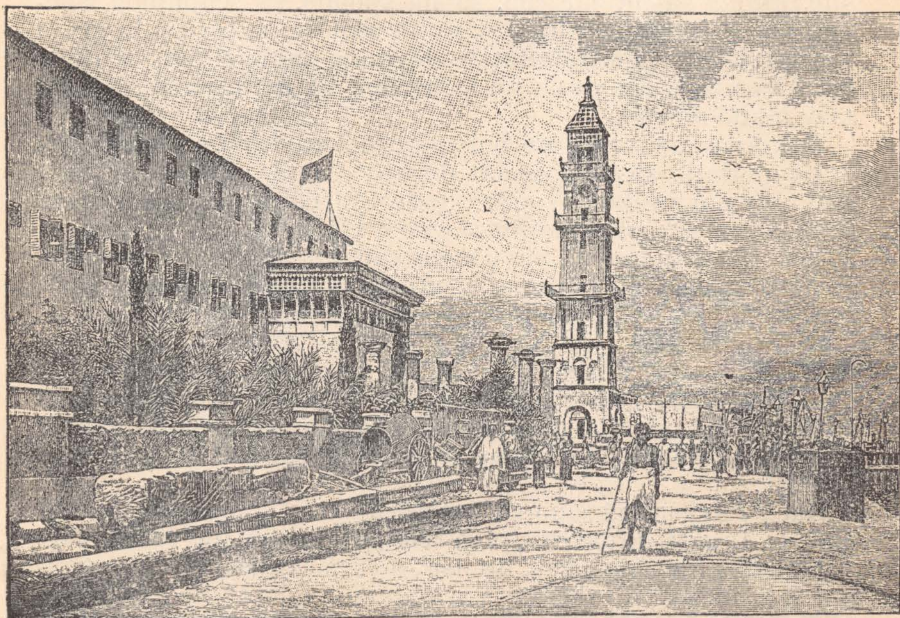
Dacă într'o casă cine-và suferă de o bólă molipsitóre maĭ ales de angină difterică, (gâlcĭ rele), de guşter (de coracă), de vĕrsat, de pojar (de coriŭ, de iler), de scarlatină, de tuse măgăréscă, atuncĭ să nu mérgă la şcólă nicĭ un copil din acea casă, maĭ curînd decât după trecere de două sĕptămânĭ după însănătoşirea bolnavuluĭ. Să nu lăsăm pe copiiĭ sănătoşĭ să se jóce cu ceĭ bolnavĭ de tuse măgăréscă şi de alte bóle lipiciόse,

până ce nu vor fi vindecaţĭ. Chiar ómeniĭ sănătoşĭ dintr'o casă molipsită, saŭ carĭ aŭ intrat într'o casă molipsită, pot aduce bólă în altă casă, în care nu se află încă nimenĭ bolnav. Dacă se bolnăvesce într'o casă un copil de angină differică, de vĕrsat, de pojar, de scarlatină saŭ de tuse măgăréscă, trebue să dăm îndată de scire primaruluĭ, pentru ca să chieme în grabă pe medicul de plasă, înainte de a se încinge molimă peste tot satul; să nu facem încercărĭ zadarnice cu descântece şi cu căutare prin babe, cu carĭ se pĭerde numaĭ timpul.

Să nu bem maĭ mulţĭ inşĭ dintr'aceeaşĭ ólă, cană, pahar saŭ alt vas, până ce maĭ 'nainte n'am clătit bine vasul cu apă curată şi l'am şters; să nu ne ştergem cu ştergarele (prosópele) altuia, să nu ne pĭeptănăm cu un pĭeptene străin să nu dormim în pat străin neprimenit, să nu ne îmbrăcăm cu vestminte străine.

Când se bolnăvesce o vită de o bólă molipsitóre, saŭ când se bolnăvesc maĭ multe vite de odată, trebue să dăm de scire primaruluĭ, pentru ca acesta să chieme pe veterinarul judeţuluĭ, şi să ţinem vita bolnavă la un loc osebit de celelalte vite.

Dr. I. Felix.

O stradă în oraşul Zanzibar.

Ciupercile.

Cu noroc, moş Codine!

— Noroc să dea D-ḑeŭ, d-le Invĕţător!

— Ce maĭ facĭ, moş Codine? Eştĭ bine, sănătos?

— Mulţumim luĭ Dumneḑeŭ şi d-vóstră de-întrebare, că suntem bine; dór cu pârdalnicile astea de bătrâneţĭ o ducem cam greŭ! . . . . Da ce vînt te aduce pe la noĭ?

— Ce mĕ maĭ întrebĭ ce vînt? D-ta sciĭ bine, că de când am venit în satu-ăsta, nicĭ-odată nu te-am ocolit; tot-deauna ţi-am dat cinste; iar când, de urît, n'am avut ce face, am venit să te vĕḑ şi să-ţĭ ḑic măcar bună-ḑiua.

— Da, da, aşà-e n'am ce ḑice! Să trăescĭ şi Dumneḑeŭ să-ţĭ facă parte de ce l-ĕĭ rugà, că de câte orĭ te-am vĕḑut am auḑit de la d-ta vorbe bune şi de folos!

— Apoĭ de, moşicule, nu d'aia ne dă stăpânirea pâĭne? Ş'apoĭ cu ómenĭ ca d-néta, cuĭ nu-ĭ place să vorbéscă!

. . . . De astă-dată pe lângă dorul ce avém să te vĕḑ, vréŭ să te întreb şi de ce-và. Uĭte, mâĭne după prânz, o să daŭ copiilor lecţie despre *ciupercĭ*, şi m'am gândit: cu ceeace sciŭ eŭ şi cu ce-oĭ maĭ aflà şi de la d-ta, vreaŭ sĕ-ĭ învĕţ o lecţie, care să le fie de folos şi când or fi ómenĭ cu cuprinsul lor. Fiind-că, să creḑĭ, moş Codine, orĭ cât de mult ĕĭ citì prin cărţĭ, tot nu le poţĭ sci tóte, până ce nu maĭ auḑĭ una-douĕ şi de la ĕĭ bătrînĭ. Aşà, bunióră, o să le spuiŭ eŭ: că ciupercile cresc prin gunóele bine putreḑite, ude şi maĭ ferite de sóre; sémĕnă cu nisce pălăriĭ saŭ umbrele; că sunt fórte bune de mâncat; că nu ne cer a muncă saŭ niscaĭ parale; dar nu sciŭ tocmaĭ bine să-ĭ luminez, cum să alégă p'ale de mâncare d'ale veninóse... Haĭ? ce ḑicĭ?

— Păĭ ce să ḑic şi eŭ, d-le Invĕţător. De! Bătu-le-ar norocu lor să le bată! Cum şed aşà în pămînt, se cunosc maĭ anevoe; dar după ce le-aĭ cules, repede se desbăşcăluesc; ale veninóse se 'negresc, îs maĭ zemóse şi repede-repede se terciuesc, ba unele put al naibiĭ!

— Eĭ, veḑĭ moş Codine, că aveam tot dreptul să te întreb?

Astea nu le sciam tóte tocmaĭ aşà bine. D'aia se şi ḑice că, e bine să ascultĭ şi sfaturile bătrânilor!......

Moş Codine? Mĭ-aduseiŭ aminte, că aĭ pe nepotu-tĕŭ Gheorghiţă la şcólă. Nu-l întrebĭ câte-odată, aşà séra, ce-nvaţă el?

— Maĭ e vorbă, cum să nu! Ce creḑĭ d-ta, că mie nu-mĭ place să auḑ barem acum la bătrîneţe, ce n'am învĕţat când eram maĭ tînĕr? Chiar Sâmbăta trecută 'mĭ spunea cum i-aĭ învĕţat, că Dumneḑeŭ a făcut multe ţărĭ; dar ţĕrişóră maĭ plină de róde, şi pentru hrana vitelor şi pentru a omuluĭ, ca a nóstră, maĭ ba!

— Ce ḑicĭ, nu le-am vorbit bine?

— Ba da, ba da, ba da!.... Nu vedem cu toţiĭ, cum vine blagoslovita primăvară, cine maĭ duce lipsă de ce-và d'ale mâncăriĭ? Că, slavă Domnuluĭ, e plin câmpul de tóte! Ciupercĭ, mitărcĭ, melcĭ, susanĭ, sparanghel, pur (praz saŭ usturoiŭ sĕlbatec), şi câte şi maĭ câte! Ḑĕŭ, dacă nu-mĭ vine să creḑ, că şi ĕl maĭ mare boer, ar da încolo d'o mie de orĭ şi carne şi tot, p'o ciulama d'aia de ciupercĭ, bătute cu lapte dulce şi niţeluş unt, făcută colea în tigae cum scie baba mea; orĭ pe vre-o câte-và ciupercuţe fripte pe spuză!

— Tóte bune, dragă moşule, da i-a spune-mĭ d-ta ce-aĭ face, când, Dómne păzesce, din nebăgare de sémă, aĭ mâncà şi una saŭ maĭ multe ciupercĭ otrăvitóre? Fiind-că, dacă nu eĭ lucrul în pripă, ĕl mult într'un conac ($^1/_3$ ḑi) poţĭ murì fórte bine! Târgovĕţuluĭ îĭ e uşor; el dă fuga la spiţărie; dar pe la noĭ p'aicĭ, de unde pârdalnicu?

— Ia uitĕ-te ce facem noĭ! Cum simţim că ne vine rĕŭ, şi începem să ignim, dăm fuga şi bem câte o bărdacă de lapte dulce şi par'că ne iea cu mâna!

— Da, da, fórte bine faceţĭ! Chiar aşà învĕţăm şi noĭ pe copilaşiĭ d-vóstră! Şi când, feresce Dómne, durerile şi rĕul n'ar maĭ contenì, atuncĭ trebue trimis în gónă după doctor! Dar asta se întâmplă fórte rar, ş'apoĭ nu trebue ca de frica asta, să nu maĭ mâncăm şi să nu maĭ prăsim de fel ciupercile! Din contră, şi unde maĭ puĭ că sunt şi fórte bănóse. Când aĭ ajuns să le cunoscĭ bine, e şi păcat să nu te ţiĭ de ele! Eŭ chiar o să îndemn pe şcolariĭ meĭ, când vor fi marĭ, să le prăséscă prin grădinile lor, că mult sunt bune şi cresc fără mare bătae de cap! Şi de cât să stea locul sterp, orĭ plin de bălăriĭ, bune numaĭ pentru râcâitul găinilor, maĭ bine sĕ-l semene cu ciupercĭ, cu sparanghel saŭ cu zarzavat!

— Aoleo! Ce pomană ţĭ-aĭ face d-le Invĕţător, să le deschiḑĭ barem lor capu, să nu maĭ atârne la tóte numaĭ din târg! Că noĭ aḑĭ mult suntem de pomină! De unde prindem paraua, fuga cu ea la târg s'o dăm pe zarzavaturĭ! Şi încailea d'am da-o Românuluĭ! Ţi-aĭ găsit!... O dăm Bulgăroilor ălora, care nicĭ rumânesce nu sciŭ! Iar cum vine gerul, p'aci ţi-e drumu, cu toltóşele pline, în ţară la eĭ!

— Că bine maĭ ḑicĭ! Eĭ veḑĭ, tocmaĭ pentru aia să-şi deà

tot Românul copiiĭ la şcólă, că-n ea se învaţă de tóte! «*Câţĭ sciŭ carte şi citesc, cu 4 ochĭ se numesc*» ne spune proverbul românesc.

Heĭ, moşicule, moşicule! Aḑĭ, şi e aşă greŭ de trăit, Dumneḑeŭ ştie ce-o fi maĭ târḑiŭ! Trebue să scim cu toţiĭ carte; trebue să scim să lucrăm cu mult maĭ bine pămîntul; că, altcum, ne înghit iar streiniĭ!

Uĭte ce spuneà odătă un Domn (1): în alte ţărĭ ómeniĭ n'aŭ atâta pămînt cât noĭ; fruntaşiĭ lor n'aŭ nicĭ cât pălmaşiĭ noştri şi cu tóte astea trăesc mult maĭ uşor! He, d'apoĭ p'acolo n'o să veḑĭ locurĭ şi grădinĭ pline numaı cu hăbădiĭ! De pe 2 pogóne eĭ ieaŭ o mie şi maĭ bine de leĭ pe an, şi iată cum: cum s'a luat zăpada, pun, în pămîntul bine mărunţit şi gunoit, ciupercile. După câte-và sĕptămânĭ ele aŭ crescut destul de binişor, dar fără a se vedé eşite afară. Atuncĭ bătrânul saŭ bătrâna caseĭ (ceĭ tinerĭ fiind duşĭ la alte treburĭ maĭ grele) iea coşul p'o mână, cu care maĭ ţine şi un porc legat cu un lănţuş, iar în cea-laltă un băţ, şi intră în grădina cu ciupercĭ; porcul, care e învĕţat, mirόse ş'apoĭ rîmă numaĭ în locul unde sunt. Când ciupercile sunt scóse afară, porcul ar vré să le mănânce, dar baba 'ĭ arde un băţ peste rît şi le adună ea. Şi tot aşà maĭ departe până umple coşul. Ciupercile le duce apoĭ în piaţă, unde le vinde cu 1—2 leĭ ocaua. După ele pot câştigà anual până la 4—500 leĭ. Peste 15—20 ḑile când ciupercile s'aŭ cam rărit, repede-repede mărunţesc iar pămîntul şi 'l sémĕnă cu sparanghel. In câte-và sĕptămânĭ el se face tocmaĭ colea cum e maĭ bun, crud şi plin de lapte. Pe dată 'l şi culeg şi legându-l în mănuche, îl duc la oraş.

Cum şi sparanghelul are mare căutare, de la 1—2 leĭ ocaua saŭ suta de fire, capĕtă şi de pe el alte 4—500 leĭ. Şi aşà de pe un loc de 2 pogóne şi numaĭ în câte-và lunĭ, streiniĭ sciŭ luà 800—1000 leĭ! Ară apoĭ iar locul şi'l sémĕnă cu nutreţ pentru vite. Eĭ, auḑişĭ moş Codine, cum muncesc în alte ţĕrĭ ómeniĭ pămîntul? De ce n'am face şi noĭ ca eĭ? De ce-am maĭ ţine grădinile cum le ţinem aḑĭ?

D'apoĭ prin pădurĭ, pe arboriĭ căḑuţĭ, pe nucĭ maĭ ales, nu se găsesc aceĭ vestiţĭ bureţĭ, numiţĭ păstrăvĭ, a căror bunătate întrece chiar mielul? Dar cele-lalte némurĭ de bureţĭ? Se uĭtă cine-và la eĭ, saŭ caută sĕ-ĭ strîngă pentru a luà banĭ pe eĭ? Nu! Eĭ veḑĭ. In privinţa asta sunt maĭ harnicĭ Ruşiĭ! Eĭ strâng toţĭ bureţiĭ de prin pădurile lor; îĭ usucă; îĭ înşiră pe aţe şi ni-ĭ trimit nouĕ; iar boeriĭ îĭ cumpără, de pe la prăvăliĭ în postul Pascelor, cu 6—8 leĭ ocaua.

— De, d-le Invĕţător, aşa-s păcatele nóstre! Numaĭ noĭ şedem cu mâinile în sîn!!! — ...

— Aoleo! Da veḑĭ d-ta cum trece de iute vremea, când

(1) Conferinţă ţinută în 1888 la Ateneul din Bucurescĭ.

aĭ cu cine maĭ schimbà o vorbă-douĕ?... M'a apucat nóptea p'acì ş'acasă m'o fi aşteptând cu masa!... Mĕ duc... Nópte bună şi să ne vedem sănătoşĭ, moş Codine!!

— Mulţumim d-vóstră!

C. D. Condurăţénu
Directorul sc. No. 2 de băeţĭ din Târgovişte.

O anecdotă asupra tutunuluĭ.

Se ḑice, că odinióră un vînător plecase de cu nópte la vînătóre, dar fusese nenorocos, căcĭ deși sórele se înălțase de mult pe bolta-ĭ azurie, totușĭ nu-ĭ eșise înainte nicĭ un vînat. Cum se întorcea el supărat spre casă, bagă de sémă că cerul începe a se întunecà, și o vijelie îngrozitóre se deslănțuesce. Tocmaĭ trecea în apropierea unor stâncĭ, iar cevà maĭ departe se întindea o pădure de stejarĭ secularĭ. Grăbesce pasul și se adăpostesce sub crăcile unuĭ stejar în marginea pădureĭ.

Stând el acolo, i se pare că zăresce pe sub stâncile din față un țap, care tot apărea și dispărea. Vînătorul își pregătesce pușca, ochesce și trage. Țapul cade, dar din pielea luĭ eșì un sânge negru ca păcura și curse atât de mult în cât se făcù un lac, iar prin prejurul loculuĭ crescù o iarbă otrăvitóre cu miros tare, care însă plăcù așà de mult vînătoruluĭ încât luă câte-và foĭ, le sucì în forma unuĭ sul, și aprinḑêndu-le se apucă de fumat.

Pasă-mi-te țapul fusese dracul, iar iarba ce crescuse pe lângă lacul eșit din sângele luĭ puturos, erà tutunul. Și de atuncĭ acesteĭ plante i se ḑice: **iarba draculuĭ.**

Resletz.

Comerciul exterior al României în 1901.

A apărut «Comerciul exterior al Românieĭ pe anul 1901». Lucrarea se datoresce d-luĭ d-r Créngă, şeful serviciuluĭ statistic vamal din Ministerul Financelor.

Publicaţiunea coprinde 3 părţĭ: importul şi exportul, intrepositele şi transitul.

Din resumatul general al lucrăreĭ reese că România a importat în 1901: 484.368 tone mărfurĭ diferite în valóre de 272.435.760 leĭ, şi a exportat 2.984.859 tone mărfurĭ în valóre de 353.830.877 leĭ.

Cu alte vorbe în 1901, am cumpĕrat maĭ puţin din străinătate şi am vîndut maĭ mult. Este un lucru îmbucurător.

Cumpărăm mult din Austro-Ungaria, din Anglia şi din Germania. Ceea-ce importăm din aceste ţărĭ la un loc represintă 62.8 la sută ca cantitate şi 72.55 la sută ca valóre din totalul importuluĭ. Anglia ne procură mărfurĭ grele şi eftine, acésta se vede din raportul mic al valorilor faţă de cantităţĭ. Din potrivă, diferenţa cea mare între raportul cantităţilor şi acela al valorilor e o dovadă că Germania ne vinde, de regulă, mărfurĭ uşóre şi maĭ scumpe.

* * *

Cu privire la exportul nostru în diferite ţărĭ constatăm că în Austro-Ungaria este supus la fluctuaţiunı; asemenea exportul nostru în Anglia scade.

In acelaş timp, exportul cresce în Belgia pe mĕsură ce el scade în Anglia şi se ridică de la 14 la sută în 1892 la 51 la sută în 1900 şi 54.8 la sută în 1901 ca cantitate, şi de la 15 la sută în 1892 la 50 la sută în 1900 şi 1901 ca valóre din totalul exportuluĭ Românieĭ. Observăm însă că, în realitate, Belgia nu formézá de cât un intermediar al exportuluĭ nostru cu celelalte ţărĭ; ea nu introduce cerealele nóstre pentru consumaţiune proprie, ci, în mare parte, pentru a le desface în alte ţărĭ.

Exportul nostru se reduce la 3—4 categoriĭ de mărfurĭ din tarif.

Am exportat *animale viĭ*, în valóre de 3.682.137 leĭ între carĭ însemnăm : *găinĭ şi pasĕrĭ de curte diferite* 283.751 în valóre de 567 miĭ leĭ.

Produse animale alimentare, în valóre de 11.971.068 leĭ; acì intră şi pescele. 4.850.596 kgr. în valóre de 4.050.206 leĭ şi *ouĕle 4.831.957 kgr. în valóre de 4.831.957 leì.* Este îmbucurător că comerciul nostru cu ouĕ începe a cresce;

Materiĭ făinóse şi derivatele lor, am vîndut streinătăţiĭ în 1901, 2 miliarde 534.877.407 kgr. în valóre de 245.799.766 leĭ.

Fructe şi seminţe uleióse, am exportat: 103.017.056 kgr. în valóre de 26.608.424 leĭ. Acì se cuprind 2.983.480 kgr. nucĭ, în valóre de 1.496.740 leĭ şi 84.118.656 kgr. sĕmînţă de rapiţă în valóre de 21 mil. 29.664 leĭ. Sĕmînţă de in am exportat 8 milióne kilograme în valóre de 2 milióne leĭ.

Dintre produsele industrieĭ nóstre, în 1901, am vîndut streinătăţiĭ 7.098.376 kgr., *zahăr* în valóre de 3.598.188 leĭ.

X.

Informaţiunĭ.

— D-l Comandor Conslinski, comandantul marineĭ, s'a îmbarcat Marţĭ 24 Septemvrie c., pe încrucişătorul *Elisabetha*, spre a se duce la Sevastopol pentru a întórce visita escadreĭ Rusescĭ.

D-l Comandor Coslinski a fost însoţit de întreg statul major al încrucişatoruluĭ, compus din d-niĭ Căpitan comandor Sebastian Eustaţiŭ, comandantul divisieĭ de mare, căpitanul Vasile Pantazi, căpitanul Scodrea şi sub-locotenenţiĭ Costiescu Ghica şi Cóndă. Asemenea s'a îmbarcat şi d-l Căpitan Al. D. Sturdza.

Incrucişătorul *Elisabetha* va sosi la Sevastopol în ḑiua de 26 Septemvrie.

— Inaugurarea canaluluĭ Sulina se va face în ḑiua de 6 Octomvrie viitor.

Solemnitatea inaugurăriĭ va fi presidată de AA. LL. RR. Principiĭ Moştenitorĭ.

După inaugurare va avé loc un banchet de 60 de tacîmurĭ, dat de comisiunea europénă a Dunăriĭ, în onórea Alteţelor Lor Regale.

Banchetul va avé loc pe bordul vaporuluĭ *Principesa Maria*, care a fost pus la disposiţiunea comisiuneĭ europene de către Serviciul Maritim Român.

Lucrările pentru desfundarea acestuĭ canal aŭ început în anul 1898, şi aŭ fost terminate anul acesta.

Noul canal începe de la a 13-a milă de vechiul canal şi la a 27-a milă de Dunăre.

Acest noŭ canal a fost deschis deja navigaţiuneĭ încă de la 6 Septemvrie curent.

— Anul acesta manevrele regale ale corpuluĭ 2 de armată, ce se fac în împrejurimile Târgovişteĭ, aŭ o deosebită importanţă, prin faptul că se inaugureză un sistem cu totul noŭ.

Până aci se da tema generală, se desemna învingĕtorul şi învinsul, iar trupele trebuiaŭ să manevreze în sensul aceste ipotese.

Rolul arbitrilor erà fórte şters, căcĭ aceştia nu aveaŭ dreptul a scóte din luptă de cât părţĭ de trupe, şi numaĭ pentru un timp determinat, al căruĭ maximum erà de o jumĕtate oră.

După dorinţa M. S. Regeluĭ manevrele corpuluĭ 2 de armată inaugureză un sistem, care se aplică pentru prima óră în ţară, şi care, după cum se va vedé, se apropie mult maĭ mult de realitatea lucrurilor în răsboiŭ.

S'a admis ca temă generală, că una din divisiile corpuluĭ 2 de armată, şi anume a III-a, va păstrà defensiva în vedere că va fi atacată de a IV-a, care dispune de forţe superióre.

Arbitriĭ însă vor avé dreptul a statua dacă defensiva va puté resistà

ofensiveĭ, şi dacă ofensiva s'a desfăşurat şi atacat în condiţiunĭ de a avé sorţĭ de izbîndă.

Ceea-ce dă o importanţă desăvîrşită acestor manevre este faptul că M. S. Regele Şi-a reservat dreptul de *suprem arbitru* avênd de ajutor pe d-l general de divisie E. Arion.

Nicĭ un detaliŭ asupra luptelor nu s'a dat trupelor: s'a încredinţat numaĭ câte *un plic sigilat* comandanţilor superiorĭ aĭ infanterieĭ, cavaleriei şi artilerieĭ, cu instrucţiunĭ relative, dar cu ordin formal, a nu le deschide de cât pe câmpul de manevre în momentul începereĭ luptelor.

Prin acest mod, manevrele se vor apropia cât se póte maĭ mult de realitatea răsboiuluĭ, ale căruĭ repetiţiĭ generale sunt.

Oficerii conducĕtorĭ aĭ trupelor, vĕḑênd marea rĕspundere ce le încumbă, vor trebuì neapărat sĕ-şĭ dea tóte silinţele spre a cunósce în fond, teoretic şi practic, *marea tactică* şi arta de a pregăti victoria, prin mişcările strategice ce vor fi necesare spre a întruni şi desfăşurà la timp tôte forţele.

Aceste noĭ disposiţiunĭ sunt menite a complectà instrucţiunea armateĭ, şi a o modernisà, punênd-o pe picior de egalitate cu armatele cele maĭ încercate din Europa.

Şi din acest punct de vedere, aşteptăm cu nerăbdare, dar cu o perfectă încredere, resultatele viitórelor manevre regale ale corpuluĭ 2 de armată.

— In ḑiua de 1 Octomvrie se va ţine concursul pentru ocuparea a patru burse din fondul «Iosef Niculescu», pentru specialisarea în streinătate a studiilor limbeĭ latine, limbeĭ germane, istoria românilor şi istoria bisericéscă a românilor.

Pentru limba latină şi germană concursul se va ţine la universitatea din Iaşĭ, iar pentru istoria bisericéscă şi istoria românilor, concursul se va ţine la universitatea din Bucurescĭ.

Durata studiilor va fi de 3 anĭ.

— La 1 Octomvrie se deschide în Capitală şcóla de menaj. Inscrierile la acéstă şcólă aŭ întrecut aşteptările. Pentru 45 de locurĭ prevĕḑute în regulament, pentru anul întâiŭ, s'aŭ încris până acum peste 70 de eleve. Cea maĭ mare parte dintre elevele înscrise aŭ absolvit câte 2—3 clase secundare, iar restul 4 clase primare, cât se cere pentru acéstă şcólă.

Tóte candidatele sunt fiice de pensionarĭ, agricultorĭ, comercianţĭ, proţĭ şi învĕţătorĭ.

Elevele vor fi externe şi vor luà la şcólă numaĭ dejunul, socotit a 30 banĭ de fie-care, 15 banĭ plătiţĭ de direcţie şi 15 banĭ de eleve.

— Examenul căpitanilor medicĭ; farmaciştĭ şi veterinarĭ, aspiranţĭ la gradul de maior, va începe la 2 Octomvrie.

— D-l Ciocan, actual revisor şcolar, a fost numit director al şcóleĭ primare de băeţĭ No. 16 din Capitală în locul d-luĭ Macedonescu.

Pe timpul cât d-l Ciocan va funcţionà ca revisor şcolar, locul de director la numita şcólă va fi ţinut de d-l institutor Haris.

— Ministerul domeniilor va publicà în curînd catalogul de numĕrul şi speţa pomilor de la pepinierile statuluĭ.

Vînḑarea acelor pomĭ va începe în luna viitóre.

— Pe ḑiua de 1 Octomvrie, se va eliberà de sub drapel contingentul 1898, al trupelor de marină.

— In ḑiua de 3 Octomvrie 1902, orele 3 p. m., se va ţine licitaţiune publică orală la Eforie, bulevardul Elisabeta, pentru vînḑarea a:

550 chile evĕz aproximativ de pe proprietatea Chirnogi, din judeţul Ilfov. Garanţie pentru admitere la licitaţie leĭ 5.100.

— In ḑiua de 3 Octomvrie 1902, orele 3 p. m., se va ţine la Eforie licitaţiune publică orală pentru vînḑarea spre exploatarea 1.652 arborĭ braḑĭ din pădurea Măneciurile, punctul Valea Orăţiilor, comuna Măneciu-Ungurenĭ, Prahova, exploatabilĭ în 2 anĭ, garanţie provisorie leĭ 1 500.

Condiţiunile generale pentru exploatarea acestor arborĭ sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174/901.

— In ḑiua de 5 Octomvrie 1902, orele 3 p. m., se va ţine licitaţiune

publică cu oferte închise, la Eforie, pentru arendarea moşiilor pe un noŭ period de 10 şi 15 anĭ; iar în ḑiua de 7 Octomvrie a. c., orele 3 p. m., se va ţine la Eforie licitaţiune publică orală pentru moşiile pentru carĭ nu s'aŭ presentat concurenţĭ cu oferte închise în ḑiua de 5 Octomvrie a. c.

1) *Livedea din Vâlşanĭ*, com. Urluescĭ Băbenĭ, judeţul *Argeş*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 20.

2) *Munlele Tigvele*, com. Novacĭ, judeţul *Gorj*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 250.

3) *Muntele Clăbucetu*, com. Nucşóra, judeţul *Muşcel*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 450.

4) *Vatra schituluĭ Poiana*, com. Poiana, jud. *Prahova*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 800.

5) *Slănicul şi Verbilăŭ*, com. Slănic, jud. Prahova, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanţie provisorie leĭ 1.600.

6) *Muntele Coţofana*, com. Sinaia, jud. *Prahova*, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanţie provisorie leĭ 500.

7) *Muntele Pleşuva mare*, com. Comarnic, jud. *Prahova*, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanţie grovisorie leĭ 400.

8) *Pleşciorĭ*, com. Pleşciorĭ, judeţul *Prahova*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 1.500.

9) *Un teren de pe moşia Poiana*, jud. Prahova, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanţie provisorie leĭ 50.

10) *Bordésca*, com. Bordescĭ, jud. *R.-Sărat*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 300,

11) *Horezul*, com. Gropşanĭ, jud. *Romanaţĭ*, cu începere de la 23 Aprilie 1903. Garanţie provisorie leĭ 1.000.

Condiţiunile speciale, precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ se pot lua la serviciul Bunurilar Eforieĭ, în ḑilele şi orele de lucru,

Licitaţiunile se vor ţine conform Art. 68—79 din legea comptabilităţiĭ publice.

Oraşul Badavia din insula Iava (Océnia).

DE LA SATE

In séra ḑileĭ de 29 Iunie curent, a avut loc în sala şcóleĭ din Vînju-mare, Mehedinţĭ, o serbare cu teatru şi bal, în folosul şi pentru construirea unuĭ puţ în curtea şcóleĭ. S'aŭ jucat maĭ multe piese teatrale între carĭ cea maĭ plăcută a fost: «Ce aduce risipa», piesă plină de exemple cu privire la muncă şi economie. Reuşita serbăriĭ a fost pe deplin satisfăcĕtóre.

Cu acéstă ocasiune, d-l N. Bărbulescu, comerciant, a oferit gratuit materialul pentru construirea sceneĭ şi culiselor, banĭ în numerar, şi petroleul necesar pentru iluminat, în valóre de 30 leĭ. D-sa în tot-deauna a ajutat şcóla cu stânjenĭ de lemne şi pe elevii săracĭ cu haine şi cărţĭ.

Persónele carĭ aŭ oferit sume maĭ marĭ pentru biletele baluluĭ sunt:

Domnu C. Triandafil, arendaş . . . . 20 leĭ.
» V. Manu, oficiant . . . . 15 »
» Temelie Constantin, comerciant . . . . . 10 »
» N. Bărbulescu idem . . . . 5 »
» N. Popescu idem . . . . 20 »

Prin stăruinţa d-luĭ căpitan H. Popescu, sub-prefectul local, saŭ plasat bilete în valóre de leĭ 110.

Restul s'a încasat la intrare şi prin comună, de preotul G. Gomoĭ, preşedintele activ al serbăriĭ, fiind şi casier. S'a încasat 250 leĭ, s'aŭ cheltuit 46 leĭ; a rĕmas un beneficiŭ de 204 leĭ.

Rĕsplata nóstră.

Abonaţiĭ noştri aŭ observat că în câte-và numere ale revisteĭ i-am rugat ca aceĭ ce nu maĭ voiesc a continuà abonamentul, să ne comunice.

Afară de un mic numĕr de abonaţĭ, carĭ din diverse împrejurărĭ, aŭ fost nevoiţĭ a cere suprimarea, primim ḑilnic sute de scrisorĭ şi cărţĭ poştale, cu rugămintea a nu se suspendà trimiterea revisteĭ. Publicăm pe următórea:

Onor. Comitet revisteĭ «Albina».

Septemvrie 27/10.

Cislăŭ

Nu mĕ voiŭ despărţì în viéţa mea de ḑiarul «Albina».
Mulţĭ de s'ar lăsà eŭ însă nu.

Cu stimă
Preotul **G. Alexandrescu.**

In faţa dragosteĭ ce ni se arată, rĕsplată pe care o considerăm nepreţuită, anunţăm pe toţĭ abonaţiĭ noştri neachitaţĭ încă pe anul al V-lea, că nu li se va suspenda trimiterea revisteĭ, de cât acelora care ne-o vor cere-o prin carte poştală. Iĭ rugăm însă a grăbì achitarea, după cum cu toţiĭ făgăduesc, trimeţĕnd costul direct administraţiuniĭ nóstre prin mandat poştal, care nu costă decât 5 banĭ.

In localităţile unde sunt deja trimise chitanţele prin oficiile poştale, rugăm pe abonaţĭ a plătì la cererea oficiuluĭ poştal.

TABLA MATERIILOR

PUBLICATE IN ANUL 1901—1902.

Religie și Patrie.

Educațiune și instrucțiune.

Școla și Biserica.

Istorie națională.

Medicină. Igienă.

Industrie. Comerciŭ.

Şcóla primară.

Viéța rurală

Alcoolismul.

Pentru revistă.

Sfaturĭ practice.

Predicĭ şi alte cuvîntărĭ

Dărĭ de sémă.

Serbărĭ, excursiunĭ, bibliografie, inspecţiunĭ, etc.

Cronica.

Poesiĭ.

Diverse.

Naraţiunĭ.

(Istoriόre, romane, piese.)

Apelurĭ, mulțumirĭ.

Corespondență

ILUSTRAȚIUNĬ.

Religie, Istorie, Armată.

Portrete.

Industrie, agricultură, gospodărie, sciințe naturale, medicină, medicină veterinară, alcoolism.

Vederĭ, monumente, etnografie, costume.

Pagină glumétă.

Diverse.

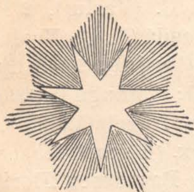
Musică.

Poşta Administraţieî.

— **M. Marinescu**, învĕţ. Negraşî-Argeş. — Sunteţî achitat pe anul al V-lea cu chitanţa No. 4.233.

— **Pr. I. Ciocârlan**, Colonescî-Tecuciŭ. — Sunteţî achitat pe anul al V-lea cu chitanţa No. 4.460.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu,* strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte,* **Ioan Kalinderu,** *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român;* — *Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar.—Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Universitar;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vlădescù,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar. — Censorĭ,* **Const. Alimăneşteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar.*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

Faur D. (Micănescĭ), 2 leĭ; Roşianu I. (Micănescĭ), 2 leĭ; Tătăranu Aristide (Micănescĭ), 2 leĭ; Popescu Bogdan (Micănescĭ), 2 leĭ; Raŭ G. (Faraónele), 2 leĭ; Culiţă I. C. (Faraónele), 2 leĭ; Trifu Andru (Faraónele), 2 leĭ; Antonescu M. (Băcescĭ), 2 leĭ; Demetrescu Creţu (Băcescĭ), 2 leĭ; Badeciŭ Năstase (Băcescĭ), 2 leĭ; Gherea D. (Duhelcenĭ), 2 leĭ; Mincu D. (Duhelcenĭ), 2 leĭ; Ilie Gh. (Duhelcenĭ), 2 leĭ; Rapiniŭ (Duhelcenĭ), 2 leĭ; Constantinescu N. G. (Duhelcenĭ), 2 leĭ; Vasilescu Gh. (Sgârciţĭ), 2 leĭ; Mihăescu N. Gh. (Sgârciţĭ), 2 leĭ; Vrancénu Ion (Bălenĭ), 2 leĭ; Ştefănescu Florea (Bălenĭ), 2 leĭ; Lăutaru D. (Dedulescĭ), 2 leĭ; Moĭsescu I. (Dedulescĭ), 2 leĭ; Ionescu Dancu (Buda), 2 leĭ; Cazan Grigore (Buda), 2 leĭ; Căsăcescu D. (Buda), 2 leĭ; Ştefănescu Ghiţă (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Ţanulescu V. (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Anulescu (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Stoian Radu (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Rotaru N. D. (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Manolescu Arghir (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Mihail Petrea (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Fătulescu Arghir (Dumitrescĭ), 2 leĭ; Chircu Menelas (Jitia), 2 leĭ; Negru C. Zamfir (Jitia), 2 leĭ; Teodor I. Teodor (Jitia), 2 leĭ; Smarandescu Anghel (Jitia), 2 leĭ; Noptescu Simion (Jitia), 2 leĭ; Patrimon Tănase (Jitia), 2 leĭ; Stanciŭ B. Moftu (Jitia), 2 leĭ; Marinescu D. (Jitia), 2 leĭ; Pascu D. C. (Jitia), 2 leĭ; Ionescu Vranca (Jitia), 2 leĭ; Popa Vasile (Jitia), 2 leĭ; Popescu Iordache (Jitia), 2 leĭ; Ionescu I. Ión (Bisaca), 2 leĭ; Popescu N. Ión (Bisaca), 2 leĭ; Nicolae Stanciu (Bisaca), 2 leĭ; Borcan Radu (Bisaca), 2 leĭ; Tăciulet Năstase (Bisaca), 2 leĭ; Bicin N. I. (Bisaca), 2 leĭ; Tache Ion (Bisaca), 2 leĭ; Chivan Radu (Chiojdem), 2 leĭ; Grecu T. Stan (Chiojdem), 2 leĭ; Jugănaru L. dr. (Chiojdem), 2 leĭ; Hristodor Gh. (Chiojdem), 2 leĭ; Ştefănescu Simion (Chiojdem), 2 leĭ.

Popescu Sofronie (Buda), 2 leĭ; Paraipan Vasile (Valea Roţeĭ), 2 leĭ; Rîpeanu Ión (Valea Roţeĭ), 2 leĭ; Baciŭ T. Ión (Rocoviţenĭ), 2 leĭ; Ignat . D-tru (Racoviţenĭ), 2 leĭ; Sorescu N. (Racoviţenĭ), 2 leĭ; Lupescu N. (Vasluĭ), 2 leĭ; Stavru Gr. (Vasluĭ), 2 leĭ; Gheorghiu C. (Vasluĭ), 2 leĭ; Manarin D. (Vasluĭ), 2 leĭ; Iucăl I. (Vasluĭ), 2 leĭ; Desilă St. C. (Vasluĭ), 2 leĭ; Bogdănescu Gr. (Vasluĭ), 2 leĭ; Balamăŭ St. (Vasluĭ), 2 leĭ; Paidiŭ Alex. (Vasluĭ), 2 leĭ; Papafil Iorgu (Vasluĭ), 2 leĭ; Halnuga Emanoil (Vasluĭ), 2 leĭ; Vasiliu Anghel (Vasluĭ), 2 leĭ; Răşcan Aurel (Vasluĭ), 2 leĭ: Ionescu I. (Centura-Dolj), 1 leŭ; Nicolescu T. Alex. (Piscanĭ-Muscel), 1 l. 50 b; Mihaĭ Manole, preot (Mironiasă-Iaşĭ), 1 leŭ; Davidescu Florian (Segarcea-Dolj), 5 leĭ; Rádulescu D. (Segarcea-Dolj), 3 leĭ; Dobrescu Ión (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Stamatescu Ión (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Gogulescu Th. (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Camarzan Simion (Segarcea-Dolj) 2 leĭ; Popescu Paul (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Berger Iosef (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Stoenescu Nae (Segarcea-Dolj), 1 leŭ, Rădulescu Vasile (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Enculescu C. (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Dudoĭ Ión (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Bădeanu Nae (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Davidescu David (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Marinescu Nae (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Stoian P. Ion (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Jitoica Mihail (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Andreĭ Nae (Segarcea-Dolj), 2 leĭ; Crăiţar D. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Popescu N. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Enculescu Ión (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Enculescu Atanasie (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Diaconu M. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Fetoiŭ C. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Demetrescu Ştef. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Băleanu Th. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Dumitrescu Th. (Segarcea-Dolj), 1 eŭ; Florescu Gh. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Dragomirescu Ión (Segarcea-Dolj), 1 leŭ, Veis Ión D. (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Demetrescu Anton (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Dragu Tache (Segarcea-Dolj), 1 leŭ; Petrache Gh. (Segarcea Dojj), 1 leŭ; Popescu D. V. (Lupov), 4 leĭ; Diaconescu P. (Lupov), 1 leŭ; Florescu Ión (Lipov), 1 leŭ; Manarcescu M. (Lipov), 1 leŭ; Lipoveanu B. I. (Lipov), 1 leŭ; Popescu Gr. (Lipov), 1 leŭ; Popescu M, (Lipov), 1 leŭ; Popescu M. (Lipov), 1 leŭ; Preotésa P. I. (Lipov), 1 leŭ; Popescu I. (Lipov), 1 leŭ; Ursu St. Filip (Lipov), 1 leŭ; Olténu Ión (Lipov), 1 leŭ; Ridan Const. (Lipov), 1 leŭ; Voinea I. (Lipov), 1 leŭ; Voinea D. (Lipov), 1 leŭ; Niţă St. Const. (Lipov), 1 leŭ; Modă F. Ión (Lipov), 1 leŭ; Afrem Florea (Lipov), 1 leŭ; Prejbeanu I. (Lipov), 1 leŭ; Becu V. (Dalga-Dolj), 1 leŭ; Berendeĭ G. M. (Dalga-Dolj), 1 leŭ; Drănicénu D. (Dalga-Dolj), 1 leŭ; Pătrună Ghiţă (Dalga-Dolj), 1 leŭ; Fetoiŭ N. (Dalga-Dolj), 1 leŭ; Badea D. S. (Dalga-Dolj), 1 leŭ; Peană Ión (Panaghia), 2 leĭ; Popescu G. (Panaghia), 1 leŭ; Butaliŭ Gr. (Panaghia), 1 leŭ; Marin Solea (Panaghia), 1 leŭ; Stoicu R. Năstase (Panaghia), 1 leŭ; Prodilénu M. (Panaghia), 1 leŭ; Iordache Dinu (Panaghia), 1 leŭ; Badea Alexandru (Panaghia), 1 leŭ; Badea D. Truţă (Panaghia), 1 leŭ; Parpală M. Petre (Panaghia), 1 leŭ; Mihăilescu Marin (Băilescĭ-Dolj), 1 leŭ; Spiridon Popescu (Galaţĭ), 12 leĭ; Ionescu Demetru (Rogojenĭ), 1 leŭ; Leonescu Em. (Botoşanĭ), 5 leĭ; Spătarul Tóma (Săbaónĭ), 1 leŭ; Adam Gh. (Cotu-Vameşu), 1 leŭ; Teodorescu C. (Boghicea), 1 leŭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 1.194 iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 4.422 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu. Str. Dómneĭ, 16.— Bucurescĭ.